

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 423

гр. София, 22.04.2024 г.

АПЕЛАТИВЕН СЪД - СОФИЯ, 3-ТИ НАКАЗАТЕЛЕН, в публично заседание на осемнадесети април през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Стефан Илиев

Членове: Иванка Шкодрова
Калинка Георгиева

при участието на секретаря Таня Ж. Петрова Вълчева
в присъствието на прокурора
като разгледа докладваното от Калинка Георгиева Въззивно частно
наказателно дело № 20241000600426 по описа за 2024 година

СОФИЙСКИ АПЕЛАТИВЕН СЪД – НАКАЗАТЕЛНО ОТДЕЛЕНИЕ, 3-ти състав, в открито съдебно заседание на осемнадесети април две хиляди двадесет и четвърта година, в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: СТЕФАН ИЛИЕВ

ЧЛЕНОВЕ:

1. ИВАНКА ШКОДРОВА
2. КАЛИНКА ГЕОРГИЕВА

При СЕКРЕТАРЯ ТАНЯ ВЪЛЧЕВА и с участието на ПРОКУРОРА Л. Р. от СОФИЙСКА АПЕЛАТИВНА ПРОКУРАТУРА,

След като съобразно чл. 306, ал. 3 (изр. 1-во) вр. ал. 1, т. 1 от НПК разгледа по реда на глава двадесет и първа от НПК докладваното от съдия Георгиева **ВЧНД № 426** по описа за **2024 г.** на СОФИЙСКИ АПЕЛАТИВЕН СЪД, за да се произнесе, взе предвид следното:

С ОПРЕДЕЛЕНИЕ № 97 от 13.02.2024 г. по ЧНД № 41/2024 г. на ОКРЪЖЕН СЪД – БЛАГОЕВГРАД е приложен чл. 25, ал. 1 вр. чл. 23, ал. 1 вр. чл. 24 от НК, като е наложено за изтърпяване от осъдения И. Е. Г. с ЕГН ***** като по-тежко измежду две наказания лишаване от свобода това за пет години, след което то е увеличено на шест години; от този срок съобразно чл. 59, ал. 1, т. 1 от НК е приспаднато времето, през което осъденият е бил задържан, а също така съобразно чл. 25, ал. 2 от НК е приспаднато изтърпяното до момента наказание лишаване от свобода; определен е строг режим на изтърпяване на наложеното по реда на чл. 25, ал. 1 вр. чл. 23, ал. 1 от НК и увеличено по реда на чл. 24 от НК наказание лишаване от свобода.

Определението е обжалвано, в срок, от назначения защитник на осъдения, с искане за отмяна на приложението на чл. 24 от НК – тъй като защитникът смята, че това е несправедливо поради достатъчната тежест на наказанието, наложено по реда на чл. 25, ал. 1 вр. чл. 23, ал. 1 от НК, и поради младата възраст на осъдения.

Във въззивните съдебни прения прокурорът от САП заяви, че определението следва бъде потвърдено като правилно, а защитникът и осъденият поддържаха искането в жалбата съобразно мотивацията в нея.

След като провери делото, СОФИЙСКИ АПЕЛАТИВЕН СЪД намери следното:

И. Е. Г. с ЕГН ***** (на 23 години сега) е бил осъден с влязла в сила на 29.03.2023 г. присъда по НОХД № 115/2023 г. на РАЙОНЕН СЪД – БЛАГОЕВГРАД на две години лишаване от свобода при първоначален строг режим за извършено на 17.11.2022 г. около 22:45 ч. престъпление по чл. 196 вр. чл. 195 вр. чл. 29 вр. чл. 58а, ал. 1 от НК; също така е бил осъден с влязла в сила на 15.12.2023 г. присъда по НОХД № 386/2023 г. на ОКРЪЖЕН СЪД – БЛАГОЕВГРАД на пет години лишаване от свобода при първоначален строг режим за извършено (пак) на 17.11.2022 г. около 21:05 ч. престъпление по чл. 199, ал. 1, т. 4 вр. чл. 198 вр. чл. 29 вр. чл. 58, ал. 1 от НК (пунктове 9-ти и 10-ти от справката за съдимост – ЧНД, л. 51-56). Предвид извършването на престъпленията по двете дела преди да е имало влязла в сила присъда за което и да е от тях (първата присъда е влязла в сила на 29.03.2023 г.), наказанията за тези две престъпления подлежат на групиране съобразно правилата на чл. 25 вр. чл. 23, ал. 1 от НК, чрез налагане за изтърпяване на по-тежкото, а именно лишаването от свобода за пет години по десетото осъждане (за грабеж).

Преди това Г. е бил осъждан още пет пъти за кражби, извършени от него като непълнолетен (пунктове от 2-ри до 6-ти включително от справката за съдимост), някои от тях – вече и повторни; за тези престъпления му е било налагано четири пъти наказание лишаване от свобода, като първите два пъти изпълнението е било отлагано условно по реда на чл. 69 от НК, а по петото и шестото осъждане е търпял това наказание ефективно; веднъж е бил осъден на пробация.

И след навършване на пълнолетие Г. е продължил да върши престъпления, като извън предмета на настоящото дело са осъжданията му по пунктове 1-ви, 7-ми и 8-ми от справката за съдимост, като за всяка от кражбите по тези дела е бил осъден на лишаване от свобода ефективно.

Осъжданията на Г. започват от 2015 г.; от 2018 г. изтърпяването на налаганите му наказания лишаване от свобода е било само ефективно.

Всички осъждания на Г. са за кражби, с изключение на 10-тото, което е за грабеж при опасен рецидив.

Въпреки многократните му осъждания – и като непълнолетен, и като пълнолетен, и въпреки изтърпяването ефективно на лишаване от свобода по пет присъди досега, престъпната дейност на Г. продължава, което обосновава извод за устойчива престъпна нагласа у него да върши престъпления срещу собствеността; налице е и градация в посегателствата срещу собствеността, тъй като последното му осъждане е вече за грабеж.

Всичко това обуславя извод, че към момента не е постигната първата предвидена в чл. 36 от НК цел на наказанието – да се поправи и превъзпита осъденият към спазване на законите и добрите нрави.

Това пък води до извод, че наложеното за изтърпяване по-тежко наказание лишаване от свобода за пет години - за престъпленията по последните му две осъждания, е недостатъчно за поправянето и превъзпитанието на дееца. Предвид това е обосновано приложението на чл. 24 от НК – съобразно искането на прокурора, по повод на което е образувано първоинстанционното производство, и както е постановено от първоинстанционния съд в обжалваното от назначения защитник определение. Увеличението съответства на изискванията на чл. 24 от НК: наложените наказания са от един и същи вид (лишаване от свобода), а увеличението – в размер на една година, е по-малко от предписания предел до $\frac{1}{2}$ от наложеното за изтърпяване по-тежко наказание (т.е. в случая – до две години и шест месеца), като същевременно така определеното увеличено

наказание от шест години лишаване от свобода не надминава сбора от двете наказания (седем години), нито надминава максималния размер, предвиден за лишаване от свобода (до двадесет години съобразно чл. 39, ал. 1 от НК).

В заключение: Обжалваното определение е изцяло правилно, а подадената срещу него жалба от назначения защитник е неоснователна.

Предвид изложеното, СОФИЙСКИ АПЕЛАТИВЕН СЪД

ОПРЕДЕЛИ:

ПОТВЪРЖДАВА ОПРЕДЕЛЕНИЕ № 97 от 13.02.2024 г. по ЧНД № 41/2024 г. на ОКРЪЖЕН СЪД – БЛАГОЕВГРАД.

Определението е окончателно.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____